

2019 Joanitų Generalinės Kapitulos pranešimas (ištraukos)

Santykis su mūsų įkūrėju

Po 2013 m. įvykusios Generalinės Kapitulos mūsų kongregacijoje prasidėjo naujas procesas, žymimas, iš vienos pusės, didėjančio supratimo apie tėvo Marie-Dominique Philippe vykdytą išnaudojimą, iš kitos pusės – gilėjančio supratimo apie tai, kokia yra mūsų kongregacijos charizma. II-ojoje 2019 metų kapitulos sesijoje, kuri vyko spalio 22 – lapkričio 1 dienomis, mes įžengėme į naują šio proceso etapą.

Į šią II-ąją sesiją buvo pakviestas Arkivyskupas José Rodriguez Carballo, Romos Pašvęstojo gyvenimo institutų ir apaštališkojo gyvenimo draugijų Kongregacijos Sekretorius. Jis kreipėsi į kapitulą kaip „brolis“, kuris Kongregacijos vardu atvyko perduoti „Bažnyčios žodį“. Jis priminė pagrindinius Kapituloje pasakytos kalbos aspektus 2019 m. spalio 28 d. kapitulai iš Romos atsiųstame [laiške](#). Jame ypač pabrėžiami šie aspektai:

„Tėvas Marie-Dominique Philippe yra šv. Jono brolių vienuolinio instituto įkūrėjas. Kaip įkūrėjas, jis perdavė jums Bažnyčios pripažintą charizmą. Nepaisant to, t. Philippe negali būti jums charizmos pavyzdžiu ta prasme, kuria charizmos pavyzdys perduoda mokymą ir gyvenimo pavyzdį. Iš tiesų, jūs žinote, kad t. Philippe negali būti laikomas gyvenimo pavyzdžiu.“

Generalinė Kapitula priima Arkivyskupo Carballo nurodymus ir užima toliau tekste aprašytą poziciją Brolių charizmos ir santykių su jų įkūrėju atžvilgiu.

Charizma nėra nei abstraktus idealas, nei kažkas egzistuojančio nepriklausomai nuo mūsų, kaip Šv. Jono brolių. Tai gyvenimas, kuris skleidžiasi mumyse tarsi Dvasios dovana Bažnyčioje. Vienuolinėje bendruomenėje charizma yra aktyviai palaikoma visų jos narių. Mūsų vienuolynuose mūsų charizma yra gyva, atsinaujinanti ir palaipsniui atskleidžianti savo turtus. Į Generalinę Kapitulą susirinkusiems broliams yra pavesta ypatinga pareiga patikslinti bendruomenės charizmą, kviečiant į pagalbą Šventąją Dvasią ir visada palaikant dialogą su Bažnyčia.

Jeigu charizma yra gyvenimas pagal Šventąją Dvasią, tuomet tėvas M.-D. Philippe negali būti tokio gyvenimo pavyzdžiu dėl jo vykdytų išnaudojimų. Todėl nuo šiol broliai nebeįvardins jo kaip normos, pagal kurią turėtų būti įgyvendinta jų šiandieninė charizma.

Broliai pripažįsta tėvo M.-D. Philippe vaidmenį atsiliepiant į pirmųjų brolių išreikštą norą įkurti naują bendruomenę. Dalis mūsų dvasinio paveldo atėjo būtent per jį, kaip antai, sekimas šventojo Jono pavyzdžiu; vienuolinis gyvenimas, kuris yra ir kontempliatyvus, ir apaštališkas; filosofijos svarba ir Šv. Tomo Akviniečio teologija.

Broliai nori patraukti t. M.-D. Philippe iš jų gyvenimo centro; jie vienareikšmiškai smerkia jo nusikalstamus veiksmus (sąžinės klaidinimą, piktnaudžiavimą valdžia ir lytinį išnaudojimą), kaip ir šių veiksmų sukeltus ydingo funkcionavimo atvejus. Broliškos meilės skatinami, mes meldžiamės už jį. O pirmiausiai meldžiamės už visus asmenis, kuriuos jis sužeidė.

Kaip Arkivyskupas Carballo rašė savo laiške, dabar mes turime „aiškiau suformuluoti su [mūsų] charizma susijusį tapatumą visų pirmiausia remiantis šv. Jono evangelija, kaip ją skaito, medituoja ir ja meldžiasi Bažnyčia, ypač Vatikano II susirinkimas ir dabartinis Bažnyčios Magisteriumas.“

Pagrindinės pasekmės

Nuo šiol mes nebenorime laikyti tėvo M.-D. Philippe mūsų formacijos atskaitos tašku. 2001 metais priimtas dokumentas, kuriame apibrėžiama, kokią vietą jis turėtų užimti brolių filosofinėje ir teologinėje formacijoje, nebegalioja. Taip pat nebegalime laikyti t. M.-D. Philippe dvasinio gyvenimo mokytoju.

Tėvo M.-D. Philippe raštai bus studijuojami laisvai, remiantis kritiniu protu ir su atvirumu. Žvelgiant plačiau, mūsų dvasinis paveldas turi būti peržiūrėtas Bažnyčios tradicijos ir Magisteriumo dokumentų šviesoje, kad galėtume išlaikyti mūsų sveikas tradicijas ir autentiškas įžvalgas bei pašalinti viską, kas prieštarautų Evangelijai.

Atsižvelgiant į brolių dvasinę patirtį ir Bažnyčios mokymą (lygiavertį dėmesį skiriant naujausiesiems Magisteriumo dokumentams, pavyzdžiui, *Evangelii Gaudium*), bus peržiūrėta mūsų Regula ir mūsų įstatymai (Konstitucijos ir Direktyvos). Šiam uždaviniui atlikti Generalinis prioras, su Generalinės Tarybos pritarimu, sudarys *ad hoc* komitetą, kuris pasiūlys pakeitimus būsimai Generalinei Kapitulai. Generalinė Kapitula kviečia visus brolius prisidėti prie šio revizijos proceso, ir prašo Generalinio Prioro pasirūpinti to darbo atlikimu.

Generalinė Kapitula prašo paruošti dokumentą, kuris būtų prieinamas kiekvienos priorijos broliams ir kuriame būtų pateikta išsami kongregacijos formavimosi chronologija bei dokumentai, patvirtinantys pasikartojantį šios kongregacijos pripažinimą iš Bažnyčios pusės (įskaitant diecezinės teisės pripažinimą 1986 m., Pašvęstojo gyvenimo Kongregacijos laišką 2016 m. birželio 22 d. ir Arkivyskupo Carballo laišką 2019 m. spalio 28 d.).

Mūsų priorijose tėvo M.-D. Philippe nuotraukos bus pašalintos iš viešųjų erdvių bei bendrų klauzūros vietų. Be to, kol laukiame daugiau aiškumo dėl nagrinėjamų klausimų, jo knygos nebebus parduodamos mūsų priorijose, o jo mokymų įrašai nebebus platinami už bendruomenės ribų.

Keletas aspektų apie mūsų charizmą

Su Magisteriumo tekstų pagalba, Generalinė Kapitula norėjo išsakyti keletą aspektų, susijusių su mūsų charizma. Šį darbą pradėjome remdamiesi tuo, kas vyksta mūsų priorijose, pagal šiuos punktus: (I) santykis su Dievu ir broliais (II), santykis su Bažnyčia ir (III) apaštalinė misija. Tuomet (IV), po šio pasidalijimo, Kapitulos broliai nustatė tam tikras svarbiausias mūsų dvasinio paveldo charakteristikas. Šis darbas turi būti pratęstas visos bendruomenės mastu, taip pat besiremiant visu tuo, kas jau buvo išnagrinėta apie mūsų charizmą iki šiol.

I – Santykis su Dievu ir broliais

Norime gyventi brolišką gyvenimą bendruomenėje, su tarnyste, paprastumu, džiaugsmu ir pasidalijimu, tiesos ieškojimu ir Dievo žodžio klausymu. Konventualinė kapitula yra privilegijuota vieta bendradarbiavimui ir svarstymui apie mūsų brolišką ir apaštalinį, misionierišką gyvenimą.

Mes atpažįstame Šventosios Dvasios darbą mūsų prisirišime prie vidinės maldos, kurioje esame atnaujinami per draugystę su Kristumi. Taip pat jį atpažįstame savo troškime atsiversti ir augti broliškoje vienybėje. Mes norime puoselėti šią esminę mūsų gyvenimo sritį per nuolatinę formaciją į autentišką dvasingumą ir uolios maldos (vidinės ir liturginės) gyvenimą. Pašaukti į pasišventimą tiesai (Jn. 17, 17), broliai gilina Dievo troškimą medituodami ir skelbdami Žodį, taip pat ieškodami tiesos tiek asmeniškai, tiek bendruomenės mastu.

II – Santykis su Bažnyčia

Iš patirties galime pasakyti, kad priorijose mes darbuojamės išvien su vietine Bažnyčia. Į tai mus veda mūsų bendruomeninis apaštalavimas ir vyskupų pasitikėjimas. Mums patinka bendradarbiauti su mūsų seserimis ir oblatais, vyskupijos kunigija, kitų bendruomenių vienuoliais ir vienuolėmis, judėjimais ir pasauliečiais. Mes vis labiau įvertiname kitų bažnytinių tikrovių priėmimo naudą. Mes noriai jiems padedame, atnešdami ir savo broliško gyvenimo liudijimą.

Didelė dalis mūsų priorijų savo vyskupijose ir kitoms bendruomenėms yra dvasinės atgaivos vietos.

Manome, kad dar lieka neišnaudoti resursai tobulėti mūsų santykiuose intelektualinio bendradarbiavimo srityje, ypač palaikant ryšius su kitomis įstaigomis ir katalikiškais universitetais. Turime imtis konkrečių priemonių, kad galėtume praturtinti šiuos santykius, ypač kreipdami dėmesį į brolių kompetenciją ir kvalifikaciją bei gilinant joanitiškų raštų pažinimą bei filosofijos ir teologijos išmanymą.

III – Misija

Kaip bendruomenėje gyvenantys broliai, mes esame dėkingi Dievo malonei, kuri mums duoda misionierišką uolumą. Tokiu būdu mes dalyvaujame aktualiose Bažnyčios misijos direktyvose.

Mes norime palydėti asmenis jų žmogiškame ir dvasiniame augime ir juos vesti į draugystę su Kristumi. Su Mergelės Marijos pagalba, norime, kad mūsų priorijos būtų tokios vietos, kuriose rastume šiltą priėmimą ir Dievo transcendencijos pajautą.

Mes išlaikome savo pašaukimą dvasiniam palydėjimui, bet kartu rūpinamės savo formacija ir supervizija.

Mes klausomės greitai besikeičiančio pasaulio poreikių. Kai kurios misijos reikalauja veikti periferijose. Mes norime taip veikti, kad mūsų priorijos vis labiau taptų tokiomis vietomis, kur vyrauja dialogas, integralaus asmens vystymosi tarnystė ir vienybė su Kristumi.

IV - Pagrindinės mūsų dvasinio paveldo charakteristikos

Dvasinis paveldas yra visus brolius vienijantis bendrasis gėris, kuris prisideda prie jų sutelkimo vienybėn.

Mūsų bendruomeninis vienuolinis gyvenimas susideda iš maldos, brolystės, studijų ir apaštališko gyvenimo.

Šį mūsų gyvenimą įkvepia šv. Jono asmuo ir joanitiški raštai. Mes dar nebaigėme atskleisti visų jų turtų. Taip pat dar galime pagilinti savo žvilgsnį kreipdami daugiau dėmesio tiek į Tradiciją, tiek ir į šiuolaikinės biblistikos ir teologijos atradimus.

Mūsų pašaukimo ir atsinaujinimo širdyje yra draugystė su Kristumi, vidinė malda ir Dievo žodžio studijos.

Vaisingas dialogas tarp tikėjimo ir proto bei įsišaknijimas į Tradiciją ir Magisteriumą duoda mūsų studijoms prasmę.

Lygiai taip pat ir kitose mūsų gyvenimo srityse randame gyvą norą tarnauti Bažnyčios misijai. Šis troškimas mus stimuliuoja apaštaliniam uolumui bei kūrybingumui.

Mums yra svarbu, kad šis dvasinis paveldas plistų įvairiose kultūrose, į kurias esame pasiųsti nuo pat bendruomenės įkūrimo pradžios.